

Predmet: *Ključ–Rejzovići*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 2/2020

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

23.02.2021.

Objavljanje presude

U ponovljenom prvostepenom postupku sudske veće je donelo presudu kojom je optuženi Željko Budimir ponovno oglašen krivim zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ, i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine.

Obrazlažući donetu presudu, predsednica veća je ukratko iznala razloge kojima se veće rukovodilo prilikom odlučivanja. Sud nije prihvatio odbranu optuženog jer je ista demantovana iskazom oštećenog koji je veoma jasno opisao šta se kritičnog dana dogodilo u njegovoju kući. On je prepoznao Mladenka Vrtunića i Bajić Predraga (Bajić i Vrtunić su pravnosnažno osuđeni u BiH za ovo krivično delo na 13, odnosno devet godina zatvora), kao i optuženog, navodeći i liji je sin. oni su ga tukli, vredali i tražili novac. Kada je u dvorištu kuće iskopao novac i predao im, Bajić i optuženi su se izmakli bliže sijalici kako bi prebrojali novac, što je oštećeni iskoristio i pobegao. Oštećeni je više puta davao izjave o kritičnom događaju, svaki put navodeći da su u njegoci kuću došli Vrtunić, Bajić i Budimir. Ispitan u svojstvu svedoka, Predrag Bajić je detaljno opisao kako su se njih trojica dogovorili da od oštećenog iznude novac. On je kasnije promeni iskaz, ali sud taj iskaz nije prihvatio, ocenivši da je dat sa namerom da pomogne optuženom.

Sud nije prihvatio navode optužbe o učešću optuženog u ubistvu Fatime Štrkonjić i Fate Koljić, jer nije bilo dokaza da je optuženi u istim učestvovao.

Prilikom odmeravanja kazne, sud je od olakšavajućih okolnosti naveo da je Željko Budimir u vreme izvršenja krivičnog dela imao 21 godinu, da je porodični čovek i otac troje dece od kojih je jedno maloletno. Od otežavajućih okolnosti, sud je cenio upornost prilikom izvršenja dela. Sud je kao olakšavajuću okolnost optuženom cenio i protok vremena od izvršenja dela, pa je svim olakšavajućim okolnostima dao značaj osobito olakšavajućih i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, ocenjujući da će se i ublaženom kaznom zatvora postići svrha kažnjavanja.